

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Direcció General del Patrimoni Cultural

Servei del Patrimoni Arquitectònic

EXPEDIENT DE DELIMITACIÓ
DE L'ENTORN DE PROTECCIÓ
CASTELL D'ULLDECONA

ULLDECONA (Montsià)

1. PREÀMBUL I OBJECTIUS

2. MEMÒRIA

2.a. Memòria històrica i arquitectònica

2.b. Bibliografia

3. NORMATIVA

3.a. El monument. Definició i delimitació

3.b. L'entorn de protecció. Delimitació

3.b.1. Criteris d'intervenció

3.c. Normativa

3.c.1. Marc legal

3.c.2. Règim d'autoritzacions del Departament de Cultura

4. ANNEX

4.a. Documentació planimètrica

4.b. Documentació fotogràfica

1. PREÀMBUL I OBJECTIUS

El monument objecte d'aquest expedient de delimitació del seu entorn de protecció és el Castell d'Uldecona situat al terme municipal d'Uldecona al Montsià protegit pel Decret de 22 d'abril de 1949 sobre protecció de castells espanyols (BOE 05-05-1949) i considerat com a Bé Cultural d'Interès Nacional, en la categoria de Monument Històric, per la disposició addicional primera de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del Patrimoni Cultural Català i en la categoria de Monument per la disposició addicional segona de la Llei 16/85 del Patrimoni Històric Espanyol. El conjunt format per l'església, el castell i la torre, i els terrenys ems del voltant va ser declarat paratge pintoresc per Decret de 19-12-1969 publicat al BOE de 20-01-1970.

L'interès del monument ve motivat per ser portador d'uns valors històrics, artístics i culturals que el fan mereixedor de gaudir d'una protecció adient. Atesa la seva situació, és també una fita que configura una imatge paisatgística d'interès dins del marc que li dona suport. Aquesta consideració fa que a l'hora de la conservació del monument s'hagi de tenir en compte la preservació i integració del seu entorn, en el qual una intervenció inadequada pot provocar perjudicis en la seva contemplació.

D'altra banda, el marc físic on es troba situat el monument fa que s'hagi de conservar com a medi de preservar el diàleg i la relació ambiental monument-entorn configurada al llarg del temps.

Per totes aquestes consideracions, i d'acord amb el que disposa la Llei 9/93, es fa necessari fer una delimitació de l'entorn del monument i establir la normativa d'intervenció mitjançant la qual es realitzi una protecció integral, de tal manera que es possibiliti el necessari equilibri harmònic entre el monument, el paisatge que li dona suport i el desenvolupament i la millora de la qualitat de vida dels habitants del municipi al qual pertany.

2. MEMÒRIA

2.a. Memòria històrico-arquitectònica

El Castell d'Ulldecona es troba situat sobre un puig a la mateixa vora de l'actual població d'Ulldecona, un lloc estratègic, a 256 m. d'alçada, que forma part de la carena de la Serra Grossa.

Documentalment es remunta a finals del segle XII, poc després d'haver estat reconquerida la zona als sarraïns. Inicialment va estar vinculat a la família Montcada i sobretot als Hospitalers, que es van encarregar de la defensa i repoblació del lloc i on els segons van establir una comanda.

A primers del segle XIII es va formar la vila d'Ulldecona la Vella al voltant del primitiu "castrum", si bé la seva població es va traslladar al lloc de l'actual a la fi del mateix segle, i de l'antiga població a penes hi ha restes.

A partir de la conquesta de Tortosa per Berenguer IV, el 1148, tota la zona es veu directament involucrada: així el 1149 es dona Amposta a l'orde de l'Hospital i comença l'establiment d'aquest orde militar per tota la comarca del Montsià.

La primera aparició d'Ulldecona en un document és del febrer de 1120, estès pel Papa Calixt II confirmant les possessions del Cenobi de Sant Cugat (Cartulari de Sant Cugat); el 1150 com a límit de terres amb la Ràpita, el 1153 amb Godall, el 1165 amb Horta de Sant Joan. El 1167, segons document del Cartulari de Poblet, Arnau de Iacha donà a Poblet un camp i pasturatges ... "in tota termino de castro Vallis de Chona".

Conquerit el territori del Castell d'Ulldecona, va romandre sota la protecció de la família dels Montcada com consta documentalment el 1167, potser com a part del Gran Terme de Tortosa.

El 1173, Guillem de Montcada, fill de Ramon, que n'havia tingut el domini inicial, va cedir a l'orde de l'Hospital de Sant Joan de Jerusalem el dret que li era propi sobre el castell, sense anomenar la donació que el seu pare havia fet d'ell al seu germà (oncle de Guillem), Guillem Ramon de Montcada.

El 1178 es produeix la donació del rei Alfons el Cast atorgant el "Castrum d'Ulldechone" a l'orde de l'Hospital, en mans del Mestre d'Amposta, si bé és cert que s'exceptuen uns drets dels Montcada. Dos anys més tard, el 1180, Alfons el Cast confirma i amplia la concessió, i corrobora la propietat plena del territori als hospitalers, obligant-los també a aixercar una fortalesa.

El 1191 els Santjoanistes, per mitjà del Mestre d'Amposta Ermengol d'Aspa, encomanen la tinença feudal del Castell a la família Montcada i successors, reservant a l'orde el senyoriu i alt domini. Això demostra que els hospitalers encara no havien creat la Comanda especial d'Ulldecona i que aquestes possessions eren regides i administrades pel Comanador d'Amposta.

Amb l'avanç de les tropes cristianes cap a l'Aragó i València, i en allunyar-se la frontera amb els àrabs, la zona es converteix en un lloc obligat de repoblació, que es produeix l'any 1222 quan Ramon de Montcada, amb el consell i voluntat del Mestre d'Amposta, Folch de Cornelló, dona la primera carta de poblament d'Uldecona a un grup de cinc veïns i els que volguessin seguir-los fins un topall de dos-cents; en l'ordre jurídic es regiren pels Costums i Llibertats de Tortosa. Aquesta carta constitueix el neixement de la primitiva vila "d'Uldecona la Vella".

Els Montcada no van trigar a desentendre's del domini del castell i la vila i així l'any següent, 1223, Guillem fill de Ramon de Montcada signa una carta de renúncia de qualsevol dret al lloc, en benefici dels hospitalers. A aquesta renúncia en van seguir d'altres, així el 1241, Pere de Montcada, Senescal de Catalunya, deixa als hospitalers el castell i la vila que ells havien cedit a son avi Ramon. El 1226 la vídua i fills de Pere de Montcada signaren en favor del l'orde totes les pretensions que poden tenir sobre la vila. Com veiem el senyoriu passa definitivament als Santjoanistes i ja es pot parlar de l'existència d'un poblat pròpiament dit.

Per un document del 1267 es dedueix el futur establiment del poblat en un lloc diferent, fet que es produeix el 1274. Es dona llicència per retenir les cases de la vila vella o deixar-les, i es permet que hom pugui treure per a la nova població fustes, pedres i altres materials del caseriu del voltant del castell.

Una vegada traslladada la població, la documentació sobre "Uldecona la Vella" es va fent escassa, com segurament la seva pròpia vida, si bé sembla que encara va continuar havent-hi un petit nucli de poblament. No consta en cap document el nombre de focs que va arribar a tenir, però no sembla probable que amb una existència tan curta hi fossin molts.

Els edificis que es conserven dins del recinte emmurallat són: una torre, que es podria qualificar de torre-castell o torre de l'homenatge, de grans proporcions, de planta quadrada, amb un basament que l'envolta; una altra torre de la tipologia de torre de gaita, cilíndrica, de dimensions reduïdes, i l'església.

L'accés al recinte del castell o antiga vila d'Uldecona la Vella se situa en una petita esplanada parcialment reforçada per un talús. Al davant hi ha la façana principal de l'església, l'alçat lateral SE i part de l'absis de la qual formen part del tancament o muralla que continua per darrera, mentre que l'altre lateral fa de mur de contenció, ja que a causa de la irregularitat del terreny el sòl de l'església és a un nivell més baix que la resta.

La torre-castell és una construcció que ocupa la part més alta del puig i des d'on es poden dominar els quatre punts cardinals. És de planta rectangular, quasi quadrada, amb tres plantes i coberta; es troba voltada, en la seva part més baixa per un basament atalussat d'alçades diferents, ja que el terreny baixa en direcció N. L'aparell és de carreus a les cantonades i pedra picada poc treballada a la resta. L'entrada actual es troba a la façana S, que presenta una petita obertura amb volta de pedra a plec de llibre que travessa

el basament. A la planta segona hi ha una porta emmarcada de carreus i amb arc apuntat dovellat que correspon al tipus de porta d'un element defensiu a la qual s'accedia per escales de corda. La façana E presenta una espitllera eixamplada a la primera planta i una finestra coronella de dos arquets a la segona.

La segona torre, cilíndrica, de dimensions reduïdes, té planta circular i es fa més estreta a mida que creix en alçada. L'aparell és de carreus units amb morter. Ocupa terreny esglaonat, per la qual cosa la seva part sud té més alçada que la part nord. Té dues plantes, amb la part superior oberta i emmerletada. S'hi accedia per la primera planta mitjançant una petita porta a la qual s'arribava per una escala de corda o fusta. Les parets presenten diverses obertures en forma d'espitlleres.

L'església és un edifici d'una nau, de planta lleugerament trapezoïdal, amb volta de canó sobre arcs torals i absis semicircular cobert de volta de quart d'esfera. La façana principal presenta al centre una portalada de mig punt, adovellada, amb un guardapols, i més amunt un òcul format per circumferències concèntriques en degradació. Al coronament de la façana s'aprecia una zona on hi havia una espadanya de dos ulls.

L'aparell és de pedra picada que segueix una col·locació en fileres horitzontals, mentre el carreu i la pedra treballada apareixen a la portalada, l'òcul, les cantonades, els arcs i les columnes interiors, les finestres, la volta i la cornisa de l'absis.

A l'interior, la nau té cinc trams conformats per arcs torals que recolzen sobre pilastres adossades de secció quadrada o rectangular. La façana exterior S és de gran alçada fins a trobar el sòl rocòs, amb contraforts que es corresponen amb els arcs torals interiors.

Pujant per una curta sendera es troben les restes d'una construcció rectangular, afegida a l'església, que probablement feia de segristia.

A part de les construccions esmentades hi ha restes de dos elements de fortificació que es poden veure al lateral de la façana sud de la torre gran. Un d'ells és de forma gairebé quadrada amb els angles arrodonits i forma part del recinte murallat; de l'altre queda un basament quadrat i restes d'una part, així com un petit mur de protecció a tall de trinxera.

L'espai conformat entre les dues torres, l'església i els dos elements de fortificació, junt amb les restes de la muralla, forma un recinte tancat dintre del murallat de tot el conjunt.

2.c. Bibliografia

- ARXIU GAVIN, "Inventari d'esglésies de Catalunya", Vol. 1, Barcelona
- BAYERRI I BERTOMEUS, Enric, "Llibre de privilegis de la vila d'Ulldecona",
Tortosa, 1951
- BAYERRI I BERTOMEUS, Enric, "Historia de Tortosa y su comarca", Vol. VII,
Tortosa, 1957
- BURON, Vicenç; "Esglésies romàniques Catalanes. Guia", Barcelona, 1977 (1a.),
1980 (2a.)
- FERRE I FERRE, Alberto, "Historia de Ulldecona y su entorno geográfico",
Ulldecona, 1983
- FONT I RIUS, Josep; "Cartas de Población y Franquicia a Catalunya",
Barcelona, 1969
- FUNDACIÓ ENCICLOPÈDIA CATALANA; "Gran Geografia Comarcal de Catalunya",
Barcelona, 1984
- FUNDACIÓ ENCICLOPÈDIA CATALANA; "Gran Enciclopèdia Catalana", Barcelona, 1980
- MIRAVALL I DOLÇ, Ramon; "Les Torres de la regió marítima de l'Ebre", Tortosa,
1980
- MIRET I SANS, Joaquim; "Les cases dels Templers i Hospitalers a Catalunya",
Barcelona, 1910
- MORERA I LLAURADÓ; "Geografia General de Catalunya" dirigida per F. Carreras
Candi, Vol. Provincia de Tarragona, Barcelona
- O'CALLAGHAN I FORCADELL, Ramon; "Apuntes históricos sobre la vila de
Ulldecona y el emitorio de Nuestra Señora de
la Piedad", Tortosa, 1890 (1a.), 1902 (2a.)
- PAGAROLAS I SABATÉ, Laureà; "La comanda del Temple a Tortosa. Primer període
(1148-1213), Tortosa, 1984
- PENA, José F.; "Article a la Revista la Zuda "Torres y Fortalezas en el bajo
Ebro", Tortosa, 1959
- PLADEVALL I FONT, Antoni; "L'art romànic a Catalunya", Pla d'acció cultural
de La Caixa, Barcelona, 1983
- PLADEVALL I FONT, Antoni; CATALÀ ROCA, Francesc; "Els Monestirs Catalans",
Barcelona, 1978

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Direcció General del Patrimoni Cultural

Servei del Patrimoni Arquitectònic

Servei del
Patrimoni Arquitectònic

PUJOL I CASADEMONT, Pere "Album Meravella", Vol. IV, Barcelona, 1931

REVISTA ULLDECONA, "Especial Festes 1985"

RUY FERNÁNDEZ, José; "Notas estadísticas e históricas de la vila de Ulldecona con un abreviado general de la Historia de Catalunya", Tarragona, 1919

VARIS AUTORS, "Castells catalans", Barcelona

VARIS AUTORS; "El Montsià. Estructura de Dinàmica Socio-Econòmica", Caixa d'Estalvis de Catalunya, Barcelona, 1982

3. NORMATIVA

3.a. El monument. Definició i delimitació

Es considera Bé cultural d'interès nacional en la categoria de monument històric, d'acord amb el que disposa la Llei 9/1993 del Patrimoni Cultural Català, i la Llei 16/1985 del Patrimoni Històric Espanyol, l'anomenat Castell d'Uldecona, al terme municipal d'Uldecona (Montsià).

Formen part del monument la torre-castell, la torre de guaita i l'església, amb les restes d'altres edificacions i la muralla que encercla el recinte on es troben tots els elements esmentats.

3.a.1. Criteris d'intervenció

D'acord amb el que estableix l'article 35.1 de la Llei 9/1993 del Patrimoni Cultural Català, qualsevol intervenció en un monument històric ha de respectar el criteris següents:

- a) La conservació, la recuperació, la restauració, la millora i la utilització del bé han de respectar els valors que van motivar la declaració, sens perjudici que pugui ésser autoritzat l'ús d'elements, tècniques i materials contemporanis per a la millor adaptació del bé al seu ús i per a valorar determinats elements o èpoques.
- b) S'ha de permetre l'estudi científic de les característiques arquitectòniques, històriques i arqueològiques del bé.
- c) S'han de conservar les característiques tipològiques d'ordenació espacial, volumètriques i morfològiques més remarcables del bé.
- d) És prohibit de reconstruir totalment o parcialment el bé, excepte en els casos en què s'utilitzin parts originals, i de fer-hi addicions mimètiques que en falsegin l'autenticitat històrica.
- e) És prohibit d'eliminar parts del bé, excepte en el cas que comportin la degradació del bé o que l'eliminació en permeti una millor interpretació històrica. En aquests casos, cal documentar les parts que hagin d'ésser eliminades.
- f) És prohibit de col·locar publicitat, cables, antenes i conduccions aparents en les façanes i cobertes del bé i de bastir instal·lacions de serveis públics o privats que n'alterin greument la contemplació.

3.b. L'entorn de protecció. Delimitació

Atès que la Llei 9/1993, en el seu article 11.1.b), estableix l'opció de delimitar l'entorn necessari per a la protecció adequada del bé, constituït per l'espai que li dona suport ambiental, i atesa la conveniència de fer-ne ús per tal de potenciar la protecció integral del monument, es defineix l'àrea delimitada com a entorn de protecció de Castell d'Ulldecona a Ulldecona (Montsià), tot valorant i tenint en compte els següents conceptes:

- a) Interès social: per tal de permetre la visualització del bé immoble des dels espais accessibles.
- b) Valoració paisatgística: s'ha estudiat i valorat la relació del bé immoble amb el paisatge, la seva silueta i altres components bàsics com les edificacions adjacents o aïllades, vegetació i conreus, xarxa viària, espais lliures, topografia i elements pertorbadors.
- c) Anàlisi de l'ordenació territorial i urbanística: s'ha estudiat i valorat la zona urbana actual, la històrica, les previsions conegudes de desenvolupament futur, la vialitat, les parcel·lacions i les tipologies constructives existents així com la qualificació urbanística.
- d) Documentació històrica gràfica i documental: que ha permès conèixer i valorar la relació del bé immoble amb el territori a través del temps i conèixer l'evolució del paisatge, i de les edificacions i tipologies de l'entorn.
- e) Anàlisi de l'espacialitat entesa com l'estudi de les volumetries existents i les incidències que poden tenir les noves actuacions previstes pel planejament i previsibles, així com la incidència de les noves actuacions no previstes pel planejament.
- f) Anàlisi arquitectònica: que ha permès conèixer i estudiar les preexistències de tipologies, materials, façanes, color, textures, teulats, ràfecs, proporcions de buits i obertures, etc.
- g) Anàlisi de la xarxa viària actual i prevista, i de les incidències que té en el paisatge el seu traçat, materials i textures d'execució i elements de senyalització així com el mobiliari urbà, les zones de vianants i les àrees d'aparcaments actuals i futures.
- h) Valoració dels components sentimentals per a la població com són els visuals, itineraris i ambients habituals així com els espais d'especial rellevància o interès; i l'estat de conservació i usos de les edificacions, i dels espais públics i privats de l'entorn.

Aquesta llista de conceptes tot i que és llarga, no és exhaustiva, però és un recull d'aquells aspectes que s'han considerat bàsics. Nombrosos factors incideixen i poden incidir i cal tenir-los presents per aconseguir que aquest bé immoble es pugui transmetre en les millors condicions a les generacions futures.

Un cop analitzats i valorats aquests factors en base a la documentació recollida i prèvia observació del territori, s'ha fixat l'àrea delimitada com a entorn de protecció.

Ordre de prelación: en cas de contradicció preval la referència gràfica a qualsevol altra.

L'entorn de protecció del Castell d'Ulldecona al terme municipal d'Ulldecona consta grafiat al plànol número 0 del present expedient i té la següent descripció:

El límit perimetral de l'entorn de protecció del Castell, coincideix sempre amb alguna via de circulació i es pot diferenciar en quatre trams inclosos respectivament a:

1. Carretera d'Ulldecona a la Sénia
2. Actual camí del Castell
3. Vell camí de l'Arbolí o del Banyador
4. Camí del Molí

Cada un d'aquests trams vindrà acotat de la manera següent:

1. Carretera d'Ulldecona a la Sénia des de l'encreuament del Camí del Molí fins a trobar a l'esquerra el camí de pujada al Castell seguint la carretera en sentit a la Sénia.
2. Camí del Castell des de l'anterior fins al punt on s'inicia la pujada final i on per la dreta baixa l'antic camí de l'Arbolí o del Banyador, actual sender, ample i ben definit.
3. Camí de l'Arbolí o del Banyador des de l'anterior fins al punt on es troba amb el camí i sèquia del Molí.
4. Camí del Molí des de l'anterior i en sentit a Ulldecona fins a l'encreuament amb la carretera que va d'Ulldecona a la Sénia.

Nota: Ampliació d'informació dels trams citats anteriorment.

1. La carretera d'Ulldecona a la Sénia és una carretera local que ens serveix de límit en poc menys de mig quilòmetre.
2. El camí d'accés al Castell és un camí eixamplat recentment i amb variants en el traçat per evitar corbes. El camí anterior a aquestes obres utilitzava parts dels camins de les Tosses i de l'Arbolí o del Banyador. Actualment, el sòl és de terra.

3. El camí de l'Arbolí o del Banyador és un camí que comunicava Ulledecona amb el Molí de l'Arbolí al mateix riu Sénia. Actualment es troba molt malmès amb trossos no aptes per a vehicles rodats com ho és el tram parcial que ens serveix de límit a mena de sender, ample i ben definit.
4. El Camí del Molí segueix paral·lela la sèquia del mateix nom; és un camí veïnal, asfaltat, que comunica Ulledecona amb el riu Sénia pel Molí Nou, prop del Molí de l'Olivar i pont del mateix nom.

3.b.1. Criteris d'intervenció

D'acord amb el que estableix l'article 35.3 de la Llei 9/1993 del Patrimoni Cultural Català, el volum, la tipologia, la morfologia i el cromatisme de les intervencions en els entorns de protecció dels béns immobles d'interès nacional no poden alterar el caràcter arquitectònic i paisatgístic de l'àrea ni pertorbar la visualització del bé. En els entorns dels immobles d'interès nacional és prohibit qualsevol moviment de terres que comporti una alteració greu de la geomorfologia i la topografia del territori i qualsevol abocament d'escombraries, runa o deixalles.

3.c. Normativa

3.c.1 Marc legal

- Llei 9/1993, de 30 de setembre, del Patrimoni Cultural Català.
DOGC de 11-10-93

- Sentència del Tribunal Constitucional 17/1991, de 31 de gener, en recurs d'inconstitucionalitat promogut per la Generalitat de Catalunya contra determinats preceptes de la Llei 16/1985.
BOE de 25-02-91

- Decret 15/1990, de 9 de gener, sobre les Comissions del Patrimoni Cultural del Departament de Cultura.
DOGC de 31-01-90

- Decret 267/1991, de 25 de novembre, sobre la declaració dels béns d'interès cultural i l'inventari del patrimoni cultural moble de Catalunya.
DOGC de 20-12-91

- Decret 102/1994, de 3 de maig, sobre la composició i el funcionament del Consell Assessor del Patrimoni Cultural Català.
DOGC de 11-05-94

3.c.2 Règim d'autoritzacions del Departament de Cultura

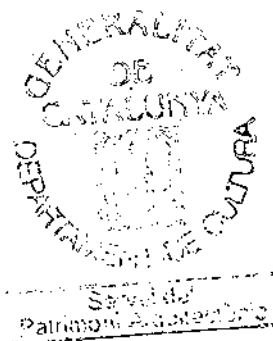
Ve regulat pels següents articles de la Llei 9/1993 del Patrimoni Cultural Català:

Article 30. Accés als béns culturals d'interès nacional

1. Els propietaris, titulars d'altres drets reals i posseïdors de béns culturals d'interès nacional estan obligats a permetre:
 - a) L'examen i l'estudi dels béns pels investigadors reconeguts per alguna institució acadèmica, amb la presentació prèvia d'una sol·licitud raonada, avalada pel Departament de Cultura.
 - b) La col·locació d'elements senyalitzadors de llur condició de béns culturals d'interès nacional.
 - c) La visita pública dels béns, en les condicions que siguin establertes per reglament, almenys quatre dies al mes i en dies i hores prèviament assenyalats.
2. Als efectes del que disposa l'apartat 1.c), en la determinació del règim de visites s'ha de tenir en compte el tipus de béns, llurs característiques i, en el cas dels béns immobles, l'informe de l'ajuntament afectat. En casos justificats, el Departament de Cultura pot dispensar, totalment o parcialment, del règim de visites. En el cas dels béns mobles, el Departament de Cultura pot establir, com a mesura alternativa a la visita pública, el dipòsit dels béns en un centre cultural, perquè hi siguin exhibits en els terminis i amb les condicions que siguin establerts per reglament.

Article 33. Planejament urbanístic

1. En cas que un immoble sigui declarat d'interès nacional, els termes de la declaració prevalen sobre els plans i les normes urbanístiques que afecten l'immoble, que s'hi han d'ajustar abans d'ésser aprovats o bé, si ja eren vigents abans de la declaració, mitjançant modificació.
2. En el cas dels conjunts històrics, les zones arqueològiques, les zones paleontològiques, els llocs històrics i les zones d'interès etnològic i en el cas dels entorns de protecció de qualsevol bé cultural d'interès nacional, l'ajuntament corresponent ha d'elaborar un instrument urbanístic de protecció o adequar-ne un de vigent. L'aprovació d'aquests instruments de planejament requereix l'informe favorable del Departament de Cultura.

Article 34. Autorització d'obres

1. Qualsevol intervenció que es pretengui realitzar en un monument històric, un jardí històric, una zona arqueològica o una zona paleontològica d'interès nacional ha de d'ésser autoritzada pel Departament de Cultura, en el termini que sigui establert per reglament, prèviament a la concessió de la llicència municipal.
2. En el cas de les intervencions en béns culturals d'interès nacional altres que els esmentats en l'apartat 1 i en tots els entorns de protecció, l'autorització del Departament de Cultura només és preceptiva mentre no hagin estat aprovats els instruments de planejament a què fa referència l'article 33.2.
3. Qualsevol projecte d'intervenció en un bé immoble d'interès nacional ha d'incloure un informe sobre els seus valors històrics, artístics i arqueològics i sobre el seu estat actual, i també d'avaluació de l'impacte de la intervenció que es proposa.
4. La potestat del Departament de Cultura a què fan referència els apartats 1 i 2 s'ha d'exercir en el marc dels criteris bàsics i generals fixats per l'article 35 i dels criteris específics que pot contenir cada declaració, sens perjudici del marge d'apreciació discrecional necessari per a valorar en cada supòsit la compatibilitat de la intervenció projectada amb la preservació dels valors culturals del bé.
5. Els ajuntaments han de notificar al Departament de Cultura, simultàniament a la notificació a l'interessat, les llicències urbanístiques que afectin béns culturals d'interès nacional.
6. Si, com a conseqüència del mal estat d'un immoble d'interès nacional, l'ajuntament corresponent ha d'adoptar mesures per evitar danys a tercers, cal que ho comuniqui prèviament al Departament de Cultura, el qual disposa d'un termini de quaranta-vuit hores per a determinar les condicions a què s'ha de subjectar la intervenció.

Article 36. Autorització dels canvis d'ús

Els canvis d'ús d'un monument han d'ésser autoritzats pel Departament de Cultura, amb informe de l'ajuntament afectat, prèviament a la concessió de la llicència municipal corresponent.

4. ANNEX

4.a. Documentació planimètrica

0. Delimitació de l'entorn de protecció . . . E: 1/2.000

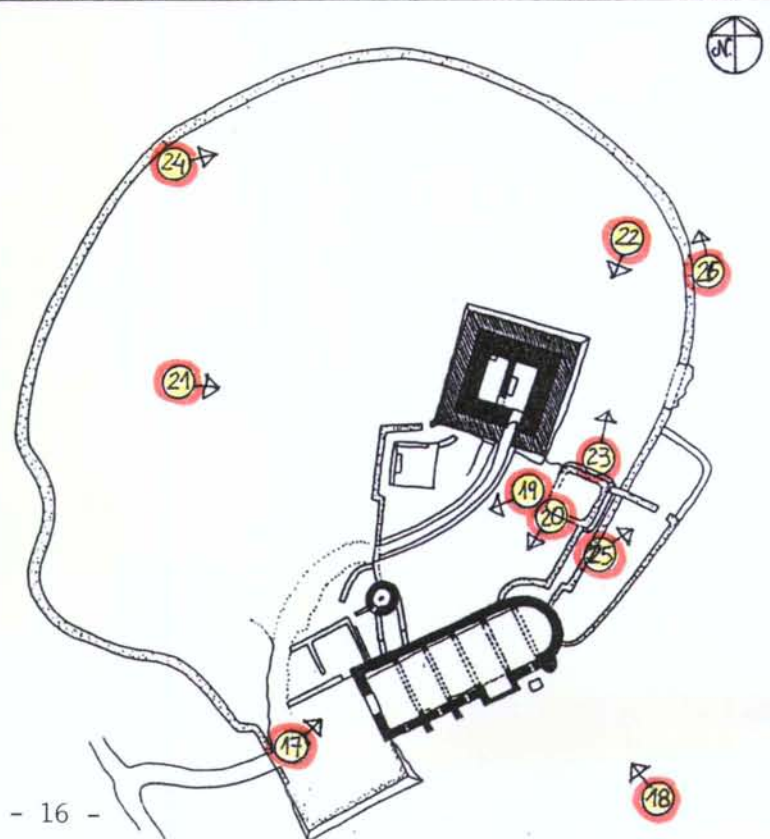
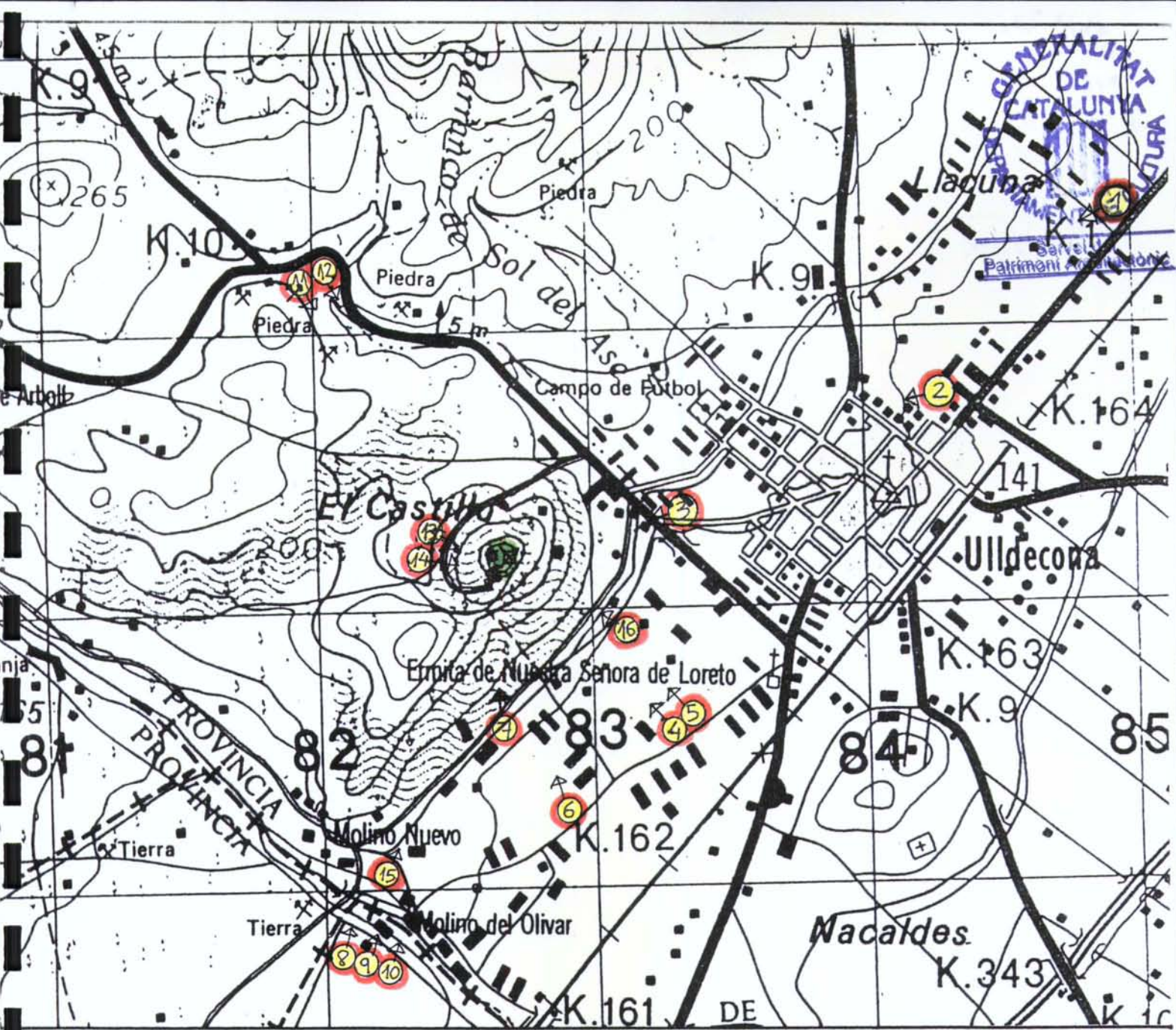
Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Direcció General del Patrimoni Cultural

Servei del Patrimoni Arquitectònic

4.b. Documentació fotogràfica

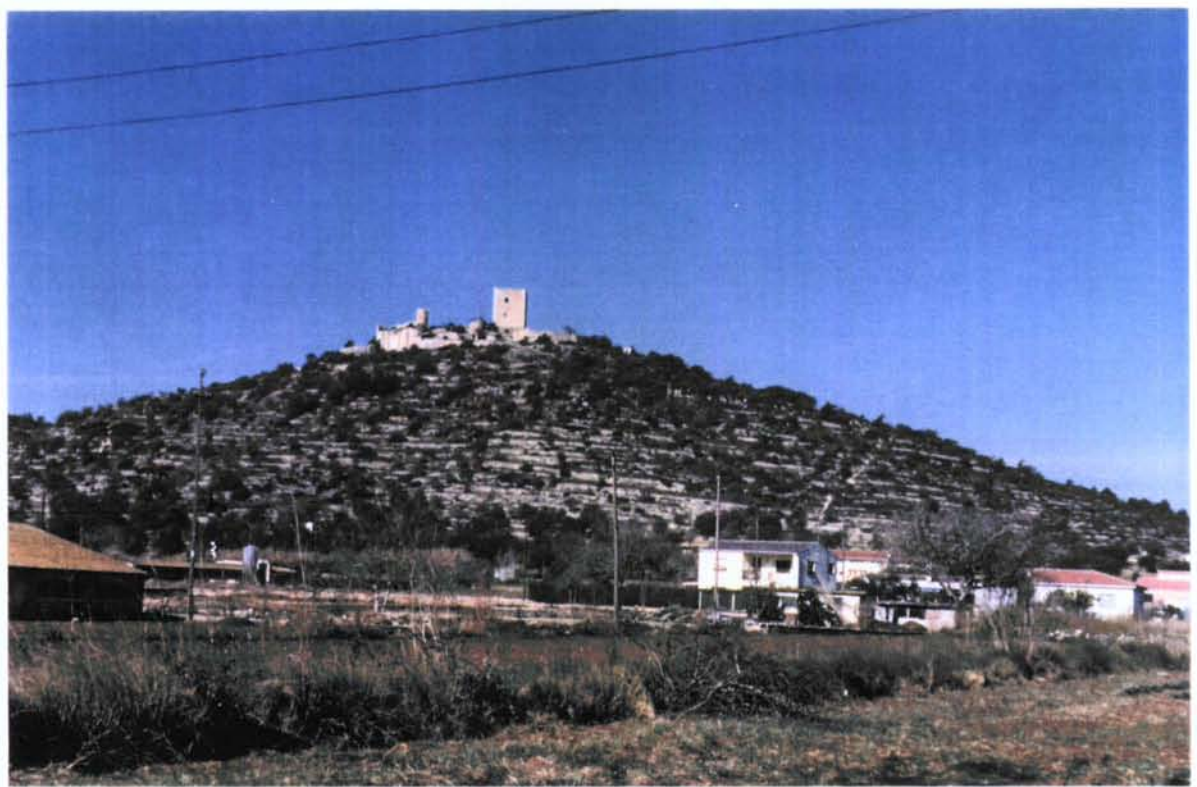
1.

2.

3.

4.

5.

6.

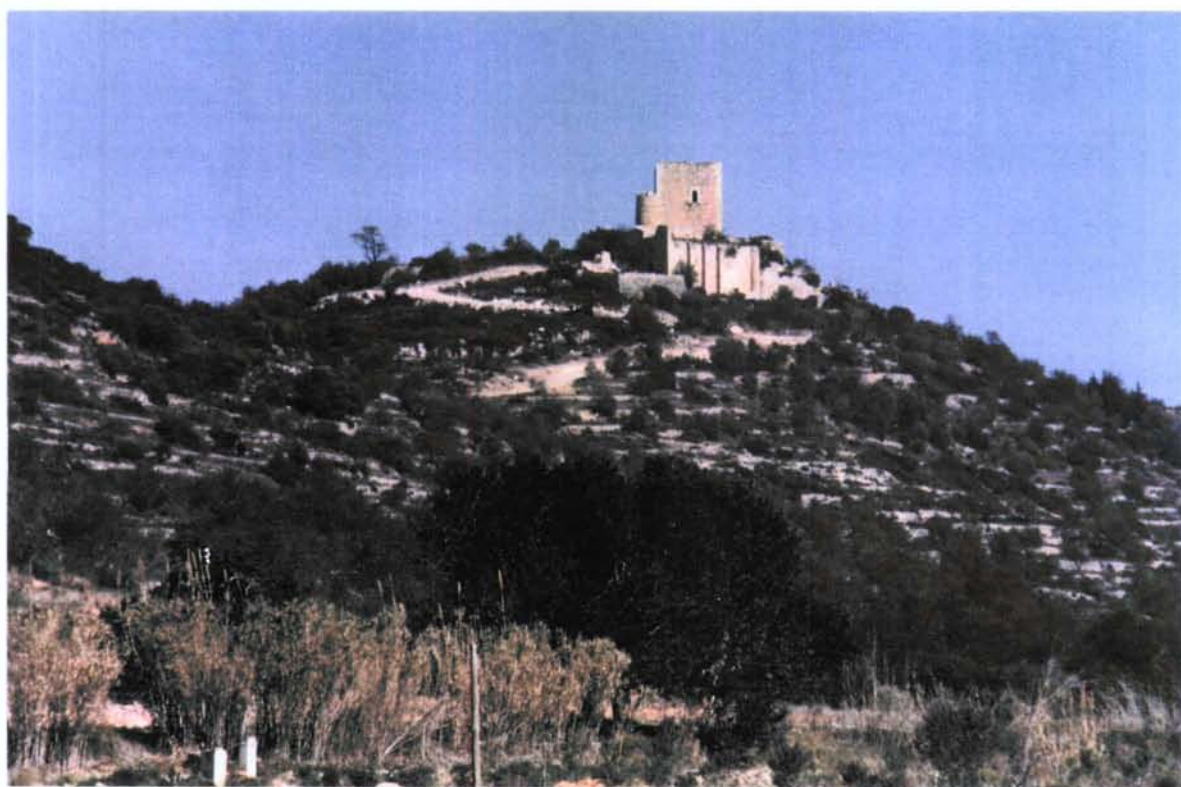
7.

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

18.

19.

20.

22.

21.

23.

24.

25.

26.

L'expedient de delimitació de l'entorn de protecció del Castell d'Ulldecona al terme municipal d'Ulldecona (Montsià), ha estat redactat per encàrrec de la Direcció General del Patrimoni Cultural a través del Servei del Patrimoni Arquitectònic i dels Serveis Territorials de Tortosa.

Direcció: Antoni Navarro i Cossío,
Cap del Servei del Patrimoni Arquitectònic

Mariona Abelló i Sala,
Cap de la Secció d'Inspecció Tècnica (SPA)

Coordinació: Mariona Abelló i Sala (SPA)

Redacció: Salvador Viladrich i Ali
Carne Gallo Baratas (SPA)

Gestió: Mª José Ruiz Ortega (SPA)

Planimetria: Servei del Patrimoni Arquitectònic
Serveis Territorials de Tortosa

Fotografies: Servei del Patrimoni Arquitectònic
Serveis Territorials de Tortosa

Barcelona, maig 1994
/jd

